

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พ.ศ. 2542

เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในมิให้เกิดความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ภายใต้พันธกรณีตามความตกลงเรื่องมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลก อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2542”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

3.1 “มาตรการปกป้อง” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 เพื่อป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น เช่น การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในการนำเข้า การจำกัดปริมาณนำเข้า

3.2 “การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” หมายความว่า การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่เพิ่มขึ้นไม่ว่าในเชิงปริมาณหรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ

3.3 “ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายอย่างรุนแรงที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในซึ่งมีข้อมูลบ่งชี้

3.4 “อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือสินค้าซึ่งแข่งขันโดยตรงในประเทศทั้งหมด หรือผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือสินค้าซึ่งแข่งขันโดยตรงในประเทศ ซึ่งผลผลิตรวมกันแล้วเป็นสัดส่วนใหญ่ของผลผลิตรวมทั้งประเทศ ทั้งนี้

“สินค้าชนิดเดียวกัน” ให้ความหมายรวมถึง สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ หรือคล้ายคลึงกันอย่างมากกับสินค้านำเข้า

3.5 “ผู้มีส่วนได้เสีย” ให้ความหมายรวมถึง

3.5.1 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกสินค้าที่อยู่ในต่างประเทศ หรือสมาคมการค้าหรือสมาคมธุรกิจที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตหรือเป็นผู้ส่งออกดังกล่าว

3.5.2 รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออก

3.5.3 ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตในประเทศซึ่งสินค้าชนิดเดียวกันหรือสินค้าซึ่งแข่งขันโดยตรงหรือสมาคมการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว

3.5.4 บุคคลที่กรมการค้าต่างประเทศเห็นควรให้เข้ามาเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

3.6 “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง

ข้อ 4 การยื่นคำร้องขอให้ไต่สวนเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องและการพิจารณาคำร้องขอ

4.1 อุตสาหกรรมภายในอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดต่อกรมการค้าต่างประเทศ ขอให้ไต่สวนเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องในกรณีที่เห็นว่ามี การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และได้ก่อให้เกิดความเสียหาย

การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นเอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามี การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน และความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นประกอบคำร้องขอด้วย

หากกรมการค้าต่างประเทศเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวเป็นไปตามที่ระบุในสองวรรคก่อนให้เริ่มดำเนินการไต่สวนต่อไป

4.2 ในกรณีที่ไม่มี การยื่นคำร้องขอตาม 4.1 ถ้ากรมการค้าต่างประเทศเห็นว่ามี การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีหลักฐานแสดงว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน และความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นก็ให้ดำเนินการไต่สวนได้

ข้อ 5 การไต่สวน

ให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวน ดังนี้

5.1 ประกาศไต่สวนในวารสารของทางราชการหรือโดยวิธีใดที่เป็นที่รับรู้แก่สาธารณชน โดยระบุถึงสินค้านำเข้า วันเริ่มต้นไต่สวน ข้อมูลเบื้องต้นโดยสรุป และแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบการไต่สวน

5.2 ในระหว่างการไต่สวน ให้กรรมการค้าต่างประเทศเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเสนอหลักฐาน เอกสาร และแสดงความเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งคำร้องขอหรือข้อเสนอของอีกฝ่ายหนึ่งได้โดยเฉพาะในประเด็นที่ว่าคำร้องขอให้ไต่สวนนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนหรือไม่

ข้อมูลที่ได้โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอข้อมูลได้ขอให้ถือเป็นความลับ และมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ปฏิบัติต่อข้อมูลนั้นอย่างเป็นการลับ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้นำเสนอข้อมูล ในกรณีนี้อาจขอให้ผู้นำเสนอข้อมูลจัดทำข้อสรุปของข้อมูลในลักษณะที่ไม่เป็นความลับก็ได้ หากผู้นำเสนอข้อมูลไม่สามารถจัดทำข้อสรุปในลักษณะที่ไม่เป็นความลับได้ ก็ให้แสดงเหตุผลไว้ด้วย

ในกรณี que เห็นว่า คำขอให้ถือข้อมูลเป็นความลับนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอและผู้นำเสนอข้อมูลไม่ยินยอมจะให้เผยแพร่หรือเปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือในรูปแบบของข้อสรุป จะไม่นำข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณาก็ได้ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์จนเป็นที่พอใจจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง

5.3 การพิจารณาว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่ ให้พิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปัจจัยดังต่อไปนี้

- 5.3.1 อัตราและปริมาณการเพิ่มของสินค้านำเข้า
- 5.3.2 ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- 5.3.3 การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย
- 5.3.4 ผลผลิต
- 5.3.5 ผลិតภาพ
- 5.3.6 กำลังการผลิตที่ใช้จริง
- 5.3.7 กำไร ขาดทุน
- 5.3.8 การจ้างงาน

5.4 การพิจารณาความเสียหายตาม 5.3 จะต้องเป็นที่ชัดเจนว่าเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุอื่นนอกเหนือจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นด้วย จะนำความเสียหายส่วนนี้มาใช้ในการพิจารณาก็ได้

5.5 หากผลการไต่สวนปรากฏว่า การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศจัดทำรายงานแสดงรายละเอียดของการไต่สวน รายงานการพิจารณาความเสียหาย ข้อวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผล และความเห็นในเรื่องมาตรการปกป้องที่ควรกำหนดขึ้นบังคับใช้เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการต่อไป

5.6 หากผลการไตสวนปรากฏว่า การนำเขาสินค้าที่เพิ่มขึ้นมีได้ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศยุติการไตสวน

ข้อ 6 มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นนั้นให้ใช้บังคับกับสินค้าที่นำเข้าโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

6.1 ให้ใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือบำบัดความเสียหายและเพื่อให้อุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว

เพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติและดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้อุตสาหกรรมภายในที่ยื่นคำร้องขอให้ไตสวนจัดทำแผนการปรับตัวยื่นต่อกรมการค้าต่างประเทศภายในกำหนดสามเดือน นับตั้งแต่วันประกาศใช้มาตรการปกป้อง

6.2 ในกรณีที่ใช้มาตรการในการจำกัดปริมาณการนำเข้า จะต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา เว้นแต่จะเป็นที่ปรากฏโดยแจ้งชัดว่าเป็นความจำเป็นที่ต้องจำกัดปริมาณการนำเข้าให้ลดลงกว่าเดิม จึงจะป้องกันหรือแก้ไขความเสียหายได้

ปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมามาตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้สถิติปริมาณการนำเข้าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปีเป็นเกณฑ์ หากไม่มีการนำเข้าย้อนหลังถึง 3 ปี ให้ใช้สถิติปริมาณการนำเข้าเท่าที่มีอยู่

6.3 ในกรณีที่ใช้วิธีการจัดสรรปริมาณการนำเข้า จะใช้วิธีการทำความตกลงจัดสรรส่วนแบ่งปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายที่มีปริมาณการส่งออกมากพอควรก็ได้ หากไม่สามารถทำความตกลงได้ ก็ให้จัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้านำเข้านั้นที่นำเข้านอนหนานี้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เหมาะสม

หากปริมาณการนำเข้าสินค้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมซึ่งสินค้านั้นที่เพิ่มขึ้น จะไม่ดำเนินมาตรการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีความตกลงเรื่องมาตรการปกป้อง

6.4 มิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศที่กำลังพัฒนา ตราบเท่าที่ส่วนแบ่งการนำเข้าจากประเทศนั้นมีไม่เกินร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้ารวมซึ่งสินค้านั้น แต่ทั้งนี้สินค้านำเข้าจากประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าไม่เกินร้อยละ 3 นั้น รวมกันแล้วต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละ 9 ของปริมาณการนำเข้ารวมซึ่งสินค้านั้น

ข้อ 7 กำหนดมาตรการการปกป้องชั่วคราว

ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงเบื้องต้นปรากฏว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นสถานการณ์วิกฤต หากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายยากแก่การแก้ไข กรมการค้าต่างประเทศจะเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดมาตรการการปกป้องชั่วคราว โดยประกาศเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษกับสินค้าที่นำเข้างดงั่วในอัตราที่เห็นสมควรก็ได้

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่งให้มีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกิน 200 วัน

ถ้าผลการไต่สวนปรากฏว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษที่เรียกเก็บไว้ดังกล่าวให้กับผู้นำเข้าโดยมิชักช้า

ข้อ 8 ระยะเวลาในการบังคับใช้มาตรการการปกป้อง

มาตรการการปกป้องที่ประกาศใช้ ให้มีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกิน 4 ปี นับตั้งแต่วันประกาศให้บังคับใช้

หากมาตรการการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผ่อนคลายความเข้มงวดลงตามลำดับ จนกลับสู่ภาวะก่อนการใช้มาตรการการปกป้อง

ในกรณีที่ได้พิจารณาตามแนวทางการดำเนินการตามข้อ 5 แล้วเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการการปกป้องต่อไปอีก เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ให้ขยายเวลาบังคับใช้มาตรการการปกป้องต่อไปอีกได้ตามที่จำเป็น แต่ทั้งนี้ระยะเวลาที่บังคับใช้ทั้งหมดซึ่งรวมทั้งระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการชั่วคราวต้องไม่เกิน 10 ปี และให้นำความในวรรคสองของข้อ 6.1 และความในวรรคสองของข้อนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรการการปกป้องที่ขยายเวลาบังคับใช้ต่อไปอีกตามวรรคสาม ต้องไม่เข้มงวดกว่าที่บังคับใช้อยู่เดิม

ในกรณีที่มีการบังคับใช้มาตรการการปกป้องสิ้นสุดลง จะนำมาตรการการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นอีกมิได้ เว้นแต่จะได้พ้นช่วงเวลาซึ่งเท่ากับกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่ได้เคยบังคับใช้มาก่อนหน้านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า 2 ปี

สำหรับการบังคับใช้มาตรการการปกป้องที่มีระยะเวลาไม่เกิน 180 วัน อาจนำมาตรการการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นได้อีก เมื่อเว้นระยะห่างจากการใช้มาตรการการปกป้องครั้งก่อนอย่างน้อย 1 ปี และมีได้มีการบังคับใช้มาตรการการปกป้องกับสินค้านั้นมากกว่า 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 5 ปี ก่อนหน้าวันบังคับใช้มาตรการนั้น

ในกรณีที่มีการบังคับใช้หรือขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้อง และจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับประเทศผู้ส่งออกซึ่งได้รับผลกระทบจากการใช้มาตรการดังกล่าว เพื่อชดเชยค่าเสียหายทางการค้าที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีตามความตกลงเรื่อง มาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 9 เมื่อมีประกาศกำหนดมาตรการปกป้องออกบังคับใช้หรือเมื่อพิจารณาให้ยุติการ คุ้มครอง ให้กรมการค้าต่างประเทศเผยแพร่ผลการคุ้มครองพร้อมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการ คุ้มครองตามที่เห็นสมควรให้สาธารณชนทราบเป็นการทั่วไป

ข้อ 10 การทบทวนมาตรการปกป้อง

ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่า 3 ปี ให้กรมการค้าต่าง- ประเทศพิจารณาทบทวนการบังคับใช้มาตรการดังกล่าว โดยต้องดำเนินการเมื่อยังไม่พ้นกึ่งหนึ่ง ของระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการนั้น และหากเห็นสมควรผ่อนคลายหรือยกเลิกมาตรการนั้น ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 11 คณะกรรมการ

11.1 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณามาตรการ ปกป้อง" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และผู้ทรง คุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมี ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี นิติศาสตร์ การอุตสาหกรรมและการเกษตร

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศ เป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ

11.2 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรการปกป้องตามประกาศนี้
- (2) ให้ความเห็นชอบในการทำความเข้าใจกับประเทศผู้ส่งออกตาม ประกาศนี้
- (3) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประกาศนี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

11.3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละหกปี

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปีให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนสามในเจ็ดของจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดโดยวิธีจับสลาก และเมื่อครบสี่ปีให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในจำนวนที่เหลือจากการจับสลากออกเมื่อครบสองปีแรกออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสองของจำนวนดังกล่าวโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยวิธีจับสลากเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

11.4 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (4) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) เป็นบุคคลล้มละลาย

11.5 ในกรณีตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบกำหนดวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่จะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน

11.6 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วย แต่กรรมการคนใดจะขอให้รวมความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยก็ได้

11.7 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

ข้อ 12 เมื่อมีการดำเนินการเพื่อกำหนดมาตรการปกป้องตามประกาศนี้ ให้กรรมการค้าต่างประเทศประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีตามความตกลงเรื่องมาตรการปกป้องและตามพันธกรณีความตกลงขององค์การการค้าโลก โดยมีชักช่า

ข้อ 13 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2542

ศุภชัย พานิชภักดิ์

(นายศุภชัย พานิชภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์